

Ρ. ΣΠΙΤΣΕΡ : «*Έρωσ χωρίς λόγια*», θέατρο Κοτοπούλη.

Μιά τρίπρακτη κωμωδία μ' αισθηματικό περιεχόμενο, με μιά φοβερή πρώτη πράξη και με καλές τις άλλες, που κυρίως δίνουν την ευκαιρία στη Μαρίκα να ξαναφτάσει για χιλιοστή φορά στο πιο ψηλό σημείο της ασύγκριτης τεχνικής της μ' ένα ρόλο δυσκολώτατο αν και καθόλου πνευματικό.—'Απροσδόκητη τύχη για το καλογραμμένο έργο ενός κουτού συγγραφέα!

'Ο κ. Λογοθετίδης αξιόλογος με το διακριτικό παίξιμό του, και μοναδικός ο νέος Μυράτ. Κανείς άλλος ήθοποιός δεν θα μπορούσε ν' ανταποκριθεί σ' αυτόν το

ρόλο, που θέλει προσόντα τόσα πολλά όσο άσημαντος καλλιτεχνικά κι' αν είναι. 'Η πρώτη πράξη, πώς βγήκε τόσο άμελέτητη;

Κοίμα στο θανάσιο ντύσιμο της Μαρίκας και του Μυράτ! Κοίμα στα λεφτά τους τα χαρμισμένα! 'Η μετιάφραση καλή.

Και θά τολμοῦσα νά ρωτήσω τώρα τή θεϊκή τή Μαρίκα από την υπεύθυνη θέση, που μου έχει κάνει την εξαιρετική τιμή νά μου δίνει το «Ξεκίνημα», κάτι που βεβαιότατα δεν θά είχα τό κουράγιο νά τήν ρωτήσω προσωπικά, όταν εύτυχήσω νά τήν επισκεφθῶ στο ἱερὸ θέατρό της: «Γιατί, πολύτιμη Μαρίκα, που είσαι τό μόνο, τό τελευταῖο καιαφύγιο τής ἀληθινῆς τέχνης πιά, ὕστερα μάλιστα και από τήν ἄστοργη λιποταξία τής Κυβέλης, που ἀφήνει τή δουλειά της και που διαρκῶς ἀναπαύεται για τούς κόπους που δὲν ἔκανε, γιατί σπαταλᾷ τὸν ἑξοχο τὸν ἑαυτό Σου και τὸν ἀσπτεύεις σὲ τέτια ἔργα;»

Τὸ «γιατί» αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα ὅλων τῶν Ἀθηναίων θεατῶν. Ἀπὸ τή Μαρίκα περιμένουμε νά παίξει ἔργα ἑλληνικά καλά και ἄριστα ξένα. Και εἶναι βέβαιο πὼς αὐτὸ εἶναι και ἡ ἀπαίτηση τοῦ Ταμείου. Αὐτὴ τήν ἀπλή ἀλήθεια δὲν τήν βλέπει ὁ κ. Χέλμης; Πὼς τήν παθαίνει; Τρία κακά ἔργα μέσα σὲ τόσο λίγον καιρό; Στὸ τέλος θά καταντήσει κανείς νά πιστεύει πὼς θέατρο θά πεί ἕνας τόπος που μέσα σ' αὐτὸν κάνουν συνέχεια γκάφες οἱ πιο ἔμπνοι ἄνθρωποι!

ΓΙΑΝ. ΣΙΔΕΡΗΣ